

SERİSİ

BUZBUZ TEDDY

KUZEY KUTBU'NA DÖNÜŞ

Sevgili,

Hiç düşündün mü, Buzbuz Teddy kutuplardaki evinden kalkıp yanımıza, Ela Excellence Everland'e nasıl gelmiş olabilir? İşte şimdi bu sırrı biz seninle paylaşıyoruz. Elindeki kitap küçük kutup ayımızın kuzeyden güneye yaptığı büyülü yolculuğu anlatıyor.

Teddy'nin gizem ve sınırsız dostluklarla dolu macerasına katılmaya hazır mısın?

İyi eğlenceler ve bol gülcükler!

SERİSİ

BUZBUZ TEDDY

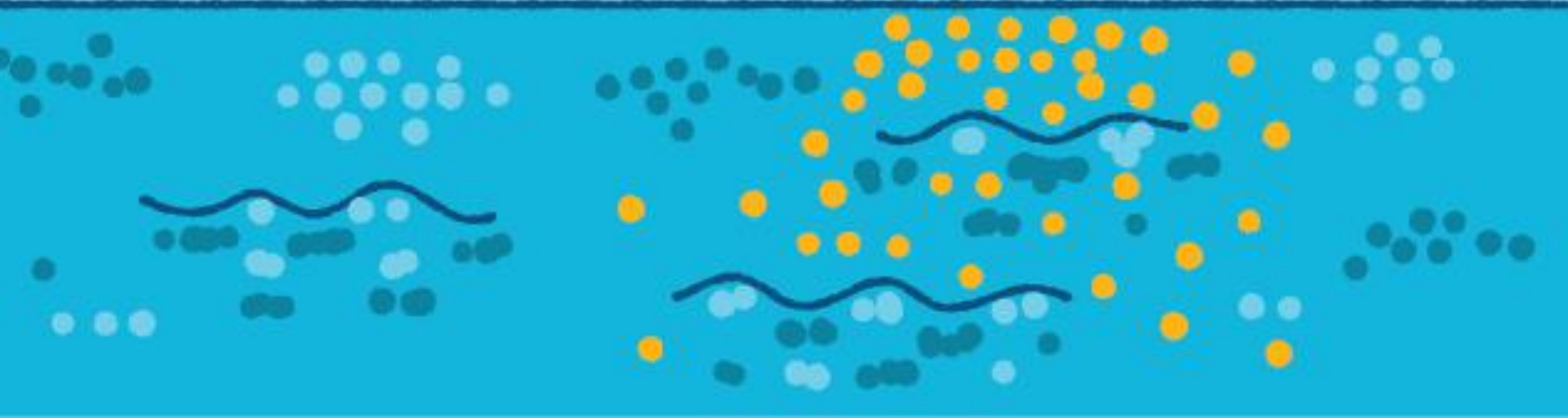
KUZEY KUTBU'NA DÖNÜŞ

UVV-VAAOOUVV!

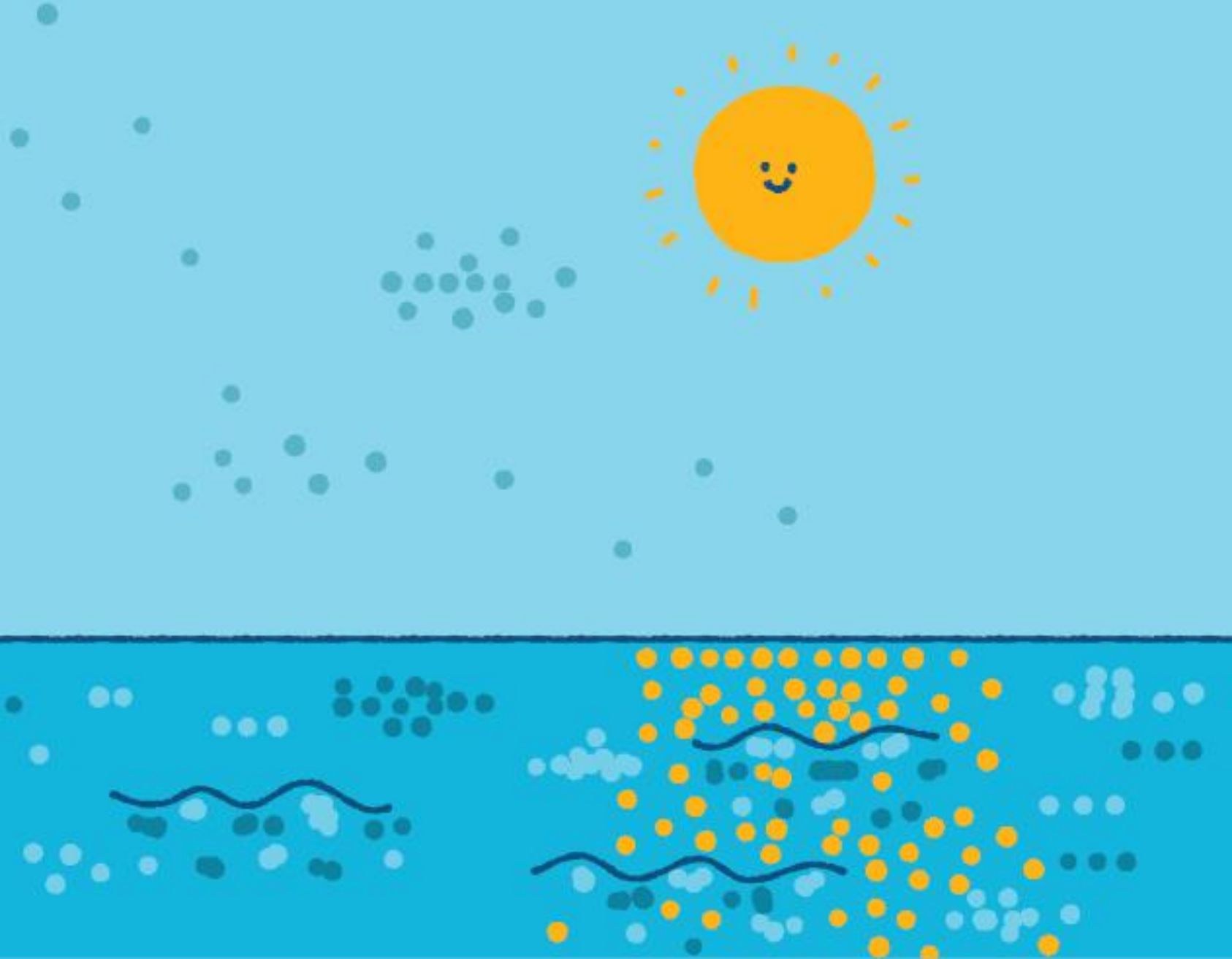

Kutup ayısı Buzbuz Teddy uzun uzun esnedi.
Göz kapaklarını araladı, kirpiklerini kırıştırdı,
gökte her zamankinden daha bir parlak ışılan
güneşi selamladı. Şöyle kollarını iki yana açtı açtı,
patilerini gere gere...

A-a, o da ne? Buzbuz Teddy'nin ayılmak için kocaman açtığı kolları suyun içine girmişti, bacakları da. Teddy denizin üstündeydi!

Bir süredir Kuzey Kutbu'ndaki buzullara bir şeyler oluyordu. Büyüklerin anlattığına göre, kimi yavaş yavaş eriyip denize karışıyor, kimiye çatır çatır çatlıyor, kıtır kıtır bölünüyor, sonra o bölünen parçalar sıraya girip ufuk çizgisine doğru yola çıkıyordu. Bir daha dönmemek üzere...

Şimdi de Buz Bahçesi yönünden tuhaf çıtırtılar geldiğini duymuştu birileri. Herkes birbirini uyarıyordu. Annesi de Teddy'i uyarmıştı, "Sakin bizden uzaklaşma Teddy." Babası, "Aman Buzbuz, sakın!" demişti.

BROMM!

Yalnız onlar “uzaklaşma, aman, sakın” dedikçe Buzbuz Teddy’yi bir merak sarmıştı. Neler dönüyordu acaba Buz Bahçesi’nde? Şöyle bir kenardan bakıp gelse? Hem en kötü ne olabilirdi ki?

Bir ses duyarsa koşarak kaçardı, kutup ayılarının toplandığı yere çok da uzak değildi Buz Bahçesi. Bir şey olmazdı canım!

Sabah ilk iş Buzbuz Teddy ortalığı kolaçan etmeye çıkmıştı. Horul horul horlayan annesinin, babasının yanından kalkmış, göbekleri üstünde dinlenen diğer ayıların arasından sıyrılıp, parmak ucunda yollara düşmüştü.

Buz Bahçesi'nin duvarına vardığında durup kulak kabartmıştı, "Eee? Ben bir şey duymuyorum?" Yeri dinlemişti, göğü dinlemişti, yoo, çıtırtı yoktu. Buz Bahçesi huzur doluydu, serindi, sakindi. Gel ağaçlarımın altında uzan azıcık, diyordu sanki, uykun da var senin... Vardı gerçekten de. Ayıcık erken kalktığı için yorgundu.

Geri dönmeden biraz gözlerini kapasa fena mı olurdu? Buz heykellerin dibinde, buz ağaçlardan sarkan buz yapraklara baka baka uyumuştur Teddy ve tam altından gelen "Çıt çıt çıtırrr!" sesini duymamıştı. Üzerinde uyuduğu buz parçası bağlı olduğu buzuldan kopmuştu. Evet, işte bu çok fena olmuştu...

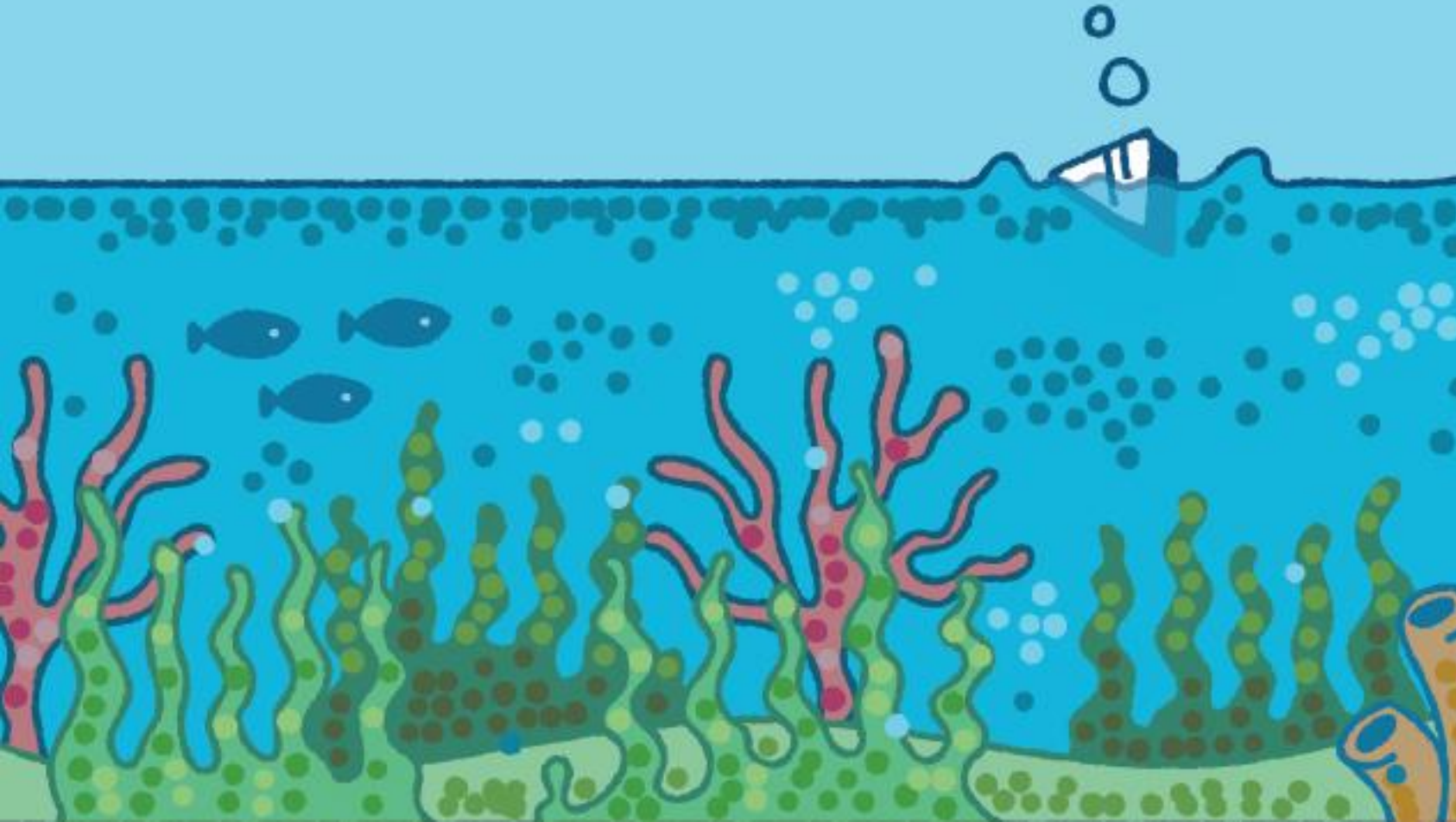
Buz Bahçesi ta gerilerdeydi artık, ufacık görünüyordu. Teddy almış başını gidiyordu. Ayıcık güneye doğru sürükleniyor, her kulaçta Kutupların soğuğu etkisini yitiriyordu. Hava ısındıkça Buzbuz Teddy'nin altındaki buz parçası iyice küçülmeye başlamıştı.

Üzerinde durduğu buz tamamen eriyip yok olduğunda
Teddy kendini suda buldu. Su sıcaktı, çok da tuzlu.

Teddy suyun altına baktı - Balinalar neredeydi?
Balina olmadığı gibi etrafta hiç deniz aygırı da yoktu.
Burası kutupların denizine hiç benzemiyordu.

Suyun üstünde de tanıdık kimseleri göremedi,
"Neredeyim ben?"

Doğuya döndü, sonra batıya... Yerini belli etmeye çalışmalıydı belki de, "Buradayım, anneeee!" diye bağırmak için ağzını açtı ama, "Anneeee!" diye başka bir ses duydu suyun ötesinden. Yavru kutup ayısı kulaklarını kabarttı.

“Anneee!” İncecik bir sestir bu. Yok yok, tek bir ses değildi, küçük küçük bir sürü ses duyuyordu ve hepsi de “Anneeee!” diyordu, “ANNEEEEEEE!” Şaşkınlıktan kendi bağırmaı unutan Buzbuz Teddy, seslerin geldiği yöne doğru yüzmeye başladı. O da ne? Az ileride deniz bitiyor, upuzun bir kumsal başlıyordu.

Ayıcık sahile vardığında ortada kimseler yoktu, ama sesleri hala duyabiliyordu. Sanki kumun altından bağıırıyordu birileri.

Ne olduğunu anlayamadan Buzbuz Teddy'nin etrafı minik taşlarla sarıldı. Taşlar yürüyordu!

“Annemiz nerede?”
Taşlar konuşuyordu da!
Kuzey Kutbu'nun
dışında ne garip
canlılar vardı!

Teddy eğilip taşlara yakından baktı.

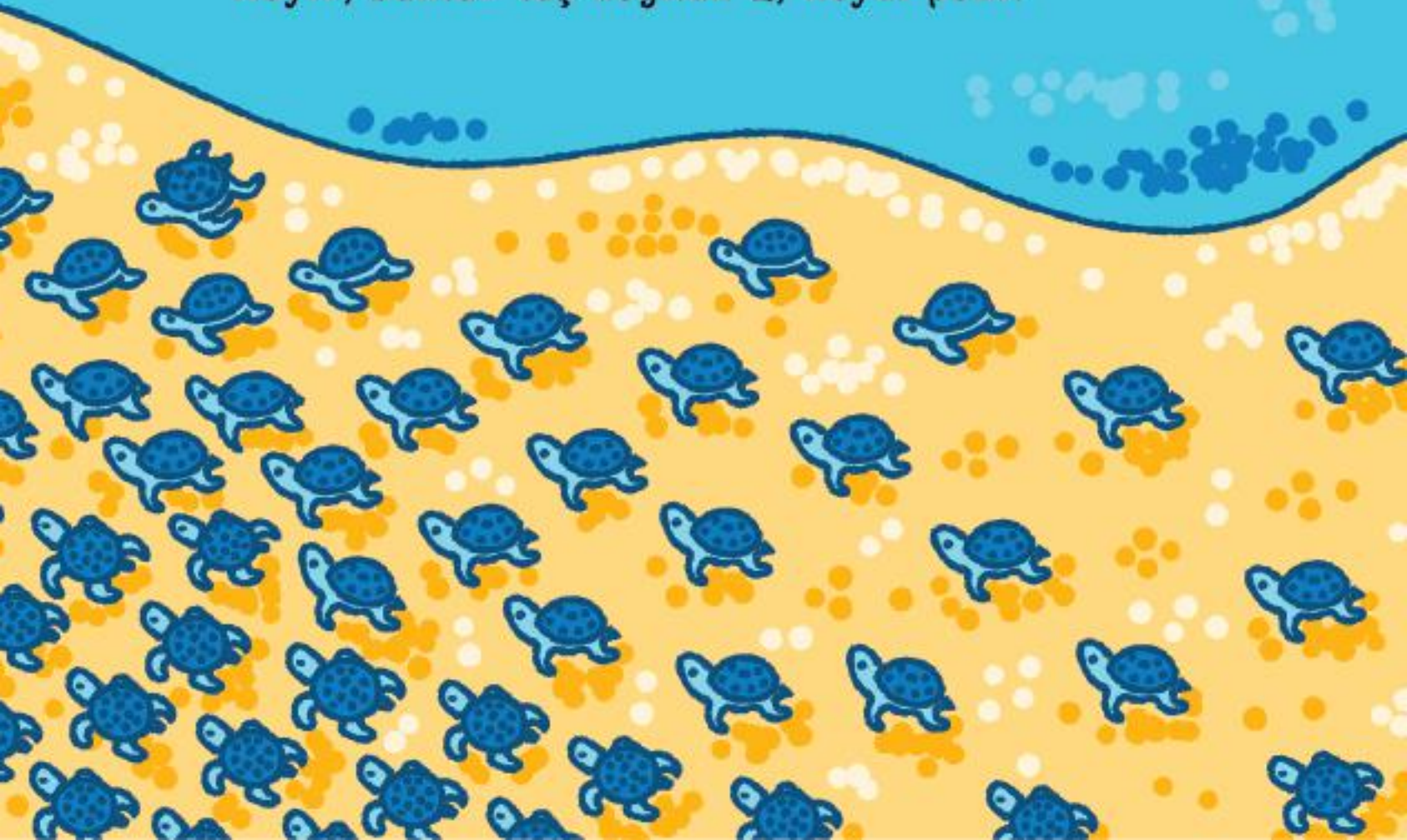
“Annemizi gördün mü?” dedi Teddy’nin burnuna tırmanan bir taş.

“Neden bu kadar çok tüyün var?” dedi bir başkası.

“Senin kabuğun nerede?”

Bunu soran Teddy’nin omzuna çıkmış oradan ayıcığın pofuduk sırtına bakıyordu.

Hayır, bunlar taş değildi. E, neydi peki?

“Buradayım çocuklar, misafirimizi rahat bırakın.” dedi Anne Caretta caretta.

Konuşan taşlar birden Buzbuz Teddy'nin üstünden inip annelerinin yanına koştu.

Miniklerden biri “Anne bu kim?” diye sordu.

“Yavru bir kutup ayısına benziyor.” Anne Caretta caretta başını kabuğundan Buzbuz Teddy'e doğru uzattı.

“Senin adın ne yavru kutup ayısı?”

Adım Buzbuz Teddy,” dedi ayıcık, “ya siz kimsiniz acaba?”

“Ben Carettina,
bunlar da yavrularım.

Bizler Caretta caretta kaplumbağalarıyız.”

Carettina sıra halinde denize giren yavrularının ardından baktı,

“Az sonra yüzmeyi öğrenecek bıdıklar.”

Buzbuz’a döndü, “Evinden çok uzaktasın, Teddy, buraya nasıl geldin?”

Ayıcık ilk kez yüzmeye başladığında anne-babasının onu nasıl alkışladığını hatırladı.

“Buzullar...” dedi, “Buzullar eriyor. Benim buzulum da ben uyurken erimiş.” Buzbuz Teddy başından geçenleri anne kaplumbağaya tek tek anlattı. “Sonra bir de baktım ki bu kumsaldayım.”

Carettina dinledi, düşündü, ıslak kumlarda ileri geri yürüdü. Ayıcığınki gerçekten zor bir durumdu...

“Teddy” dedi, “seni evine ulaştırmalıyız, ama bunun için yardıma ihtiyacımız olacak. Haydi, gidiyoruz!”

“Burası neresi?” Buzbuz Teddy meraklı gözlerle çevresine bakındı. Her yerde küçük insanlar vardı.

“Burası Everland, çocukların dünyası.” dedi Carettina, “Everland’in çocukları bizim...”

AGENT ACADEMY

H

HOSPITAL

EVER
LAND

AMBULANCE 112

Carettina sözünü bitirmeden yanlarındaki binadan doktor önlüklü bir çocuk çıktı.

"...en yakın dostumuzdur."

Doktor su kaplumbağasını görünce koşarak yanlarına geldi, "Carettina! Yine Kurukafa ile tokuşmadınız değil mi?!"

Carettina güldü, "Yok, tokuşmadık."

Ne tuhaf isimdi Kurukafa. "Kim ki o?" diye sordu Buzbuz Teddy.

"Hazine peşinde bir korsan." diye açıkladı doktor.

HOSPITAL

HOSPITAL

Carettina'nın anlattığına göre Kurukafa, Caretta caretta'nın korkulu rüyası olmuştur. Altın çıkaracağım diye kimbilir kaç kez su kaplumbağalarının yumurtalarını kazıp çıkarmıştı.

Ayrıca Kurukafa ve arkadaşları şenlik, şölen sonrası masayı toplamıyor, ellerine geçeni gemiden fırlatıp suyu kirletiyordu.

Bir de su kızağı vardı korsanın. Kurukafa ona bindi mi, denizdeki kaplumbağalar kaçacak delik arıyordu.

Korsan Kurukafa ve tayfası denizde su kızaklarıyla yarış yaptığında, o sırada kendi halinde yüzmekte olan Caretta caretta'lara çarpıp kabuklarını çatlatıyordu.

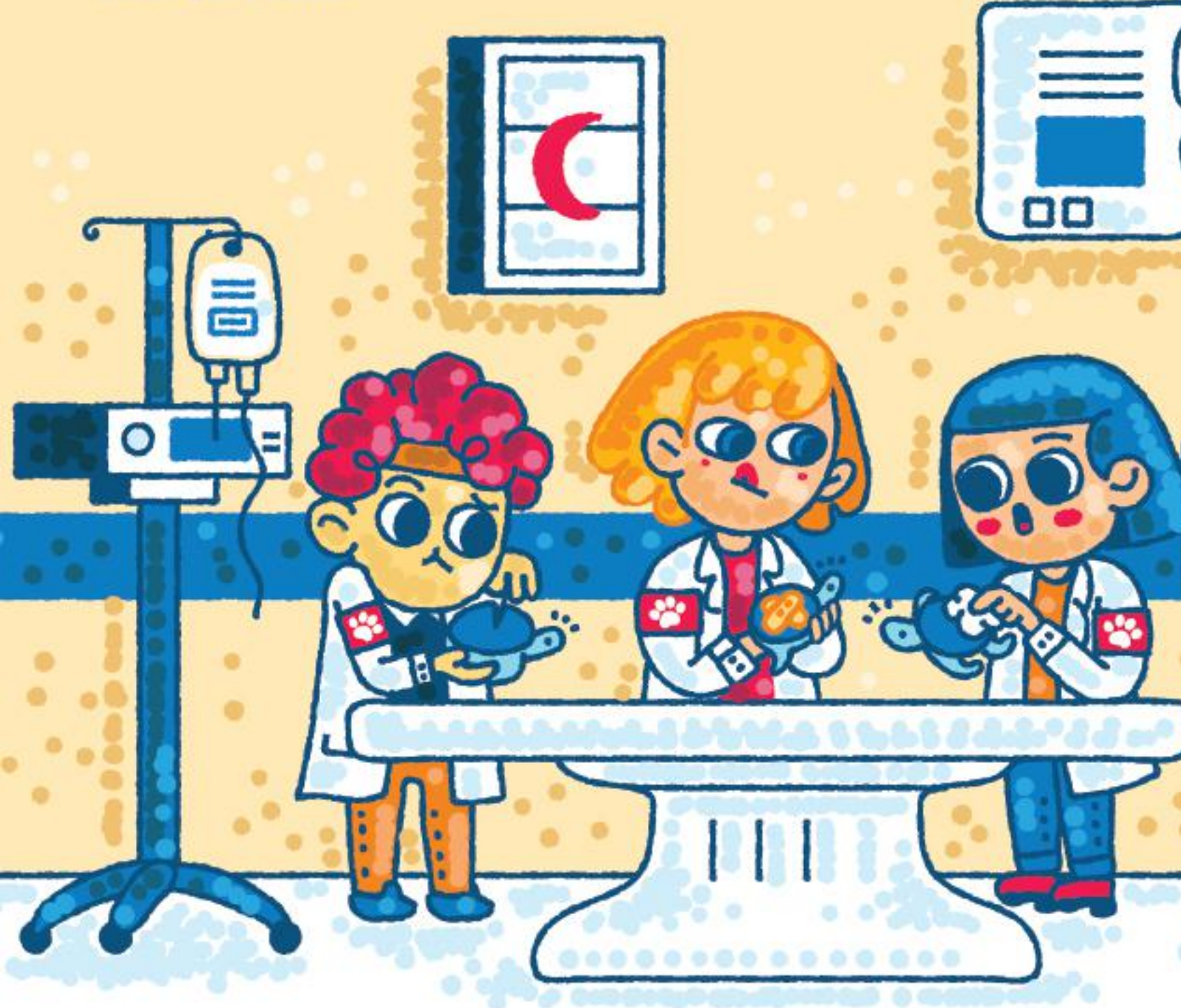

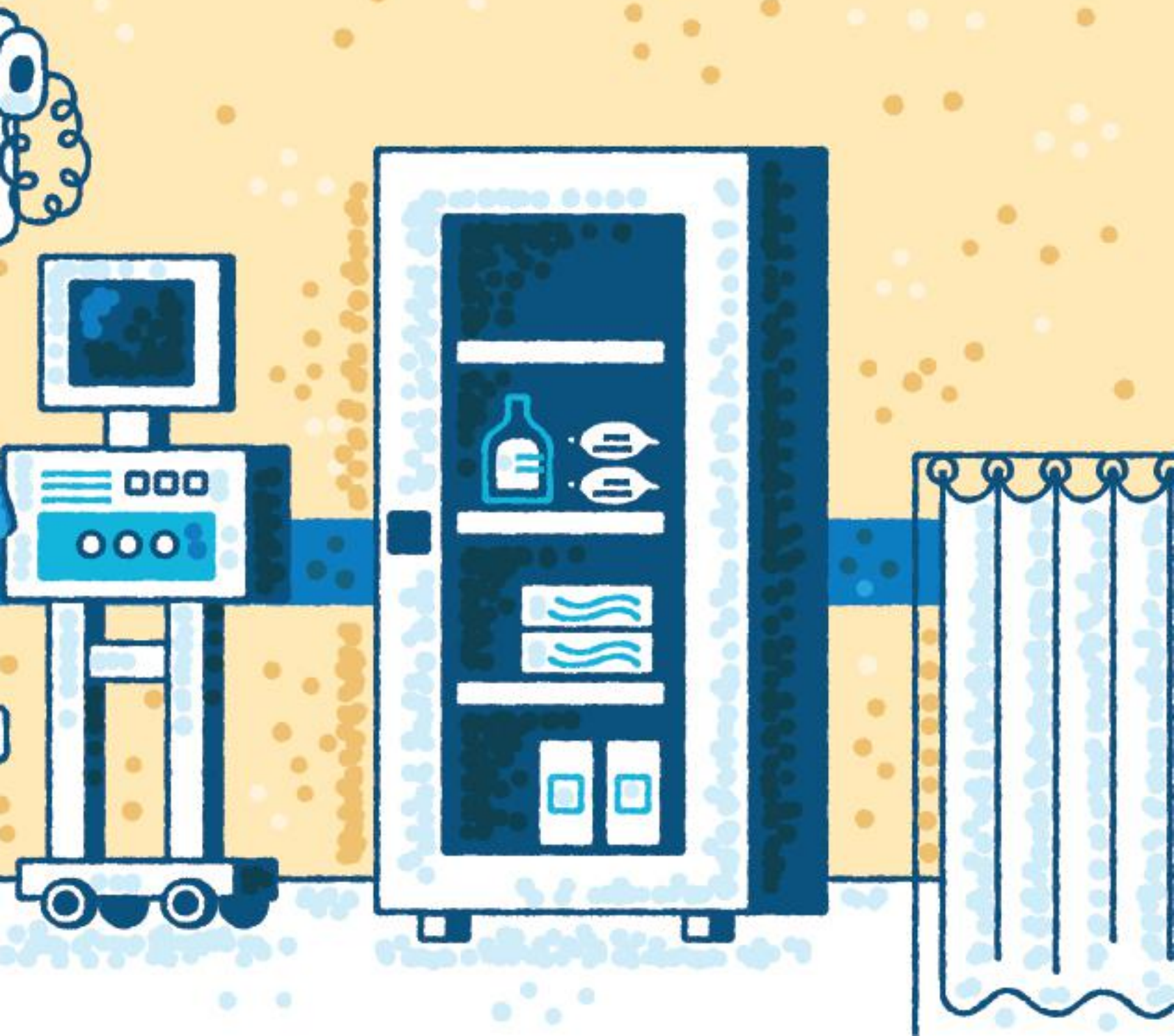

KREH //
KRREHH
KREH!...

SOT

“Neyse ki Everland’de bir hastanemiz var.”
dedi Carettina.

Buzbuz Teddy, arka patileri üzerinde ayağa kalktı, pençelerini açtı ve yavru kutup ayısı sesiyle şirin şirin kükredi.

“Harr! Annemle babam burada olsa Kurukafa kimseyi rahatsız edemezdi!” Sonra pof diye yere oturdu, “Ama onlar kuzeyde kaldı, ben de burada...”

Doktor çocuk kaygı ile Carettina'ya döndü,
"Hangi kuzey?"

"En kuzey." dedi Carettina. "Teddy'yi bu yüzden
Everland'e getirdim, onu Kuzey Kutbu'na geri
göndermeliyiz."

Doktor, ayıcığın hikayesini duyunca ilk önce onu muayene etti.

Neyse ki Teddy yolculuğu sıyrık almadan atlatmıştı. "İyi olduğuna göre, şimdi sıra dönüş planında." dedi doktor. "Kulaklarınızı tıkayın."

Doktor bütün Everland'de yankılanan bir ıslık çaldı.
Ama ne ıslık! Ve her yerde küçük kafalar belirdi,
pencerelerde, kapılarda, araçlarda, ağaçlarda...

Doktorun ıslığıyla acil toplantıya gelen Everland'in çocukları Buzbuz Teddy'ye yardım edebilmek için ellerinden geleni yapıyordu. Kuzey Kutbu'na gitmenin yollarını araştırıyorlar, bu yolların Buzbuz Teddy'ye uygun olup olmadığını tartıyorlardı.

“Yüzebilir misin, Teddy?” diye sordular.

“Tabii ki, ben bir kutup ayısıyım.” dedi Buzbuz
Teddy gururla. “Ama kutuplar çok uzak,
o kadar uzağa büyük ayılar bile yüzemez.”

Carettina'nın yavrularından biri "Koşabilir misin?" diye atladı. "Hem de çok hızlı koşarım" dedi Teddy, "ama uzun yol değil."

Harita başında ölçüm yapan çocuklardan bir tanesi umutsuzca başını salladı, "Uçak lazım."

"Ya da gemi." dedi Carettina.

Doktor bir sandalyeye çöktü, "Bizde ikisi de yok." Ortalık karışmıştı. Çocuklar aralarında fısıldaşıyor, Caretta yavruları annelerine bakıyordu. Ne olacaktı şimdi? Ayıcık yuvasına dönemeyecek miydi?

"Sizde ikisi de yok ama..." Buzbuz Teddy gülümsüyordu. Carettina ayıcığın neden bu kadar mutlu olduğunu anlayabilmek için boynunu hortum gibi ileri uzatmıştı.

Everland'in çocukları aralarında fısıldaşmayı bırakmış, herkes dikkatini ayıcığa vermişti.
"Gemisi olan birini biliyoruz." dedi Teddy, "Kurukafa!"

Carettina ileri uzattığı boynunu birden geri çekti,
"Ama Teddy, o bir korsan! Akli fikri hazinede, bize
asla yardım etmez!" Korsanlara güvenilir miydi?
Carettina güvenmiyordu, orası kesin.

"Aslında..." Karaları bağlayan doktorun neşesi
yerine gelmiş gibiydi.

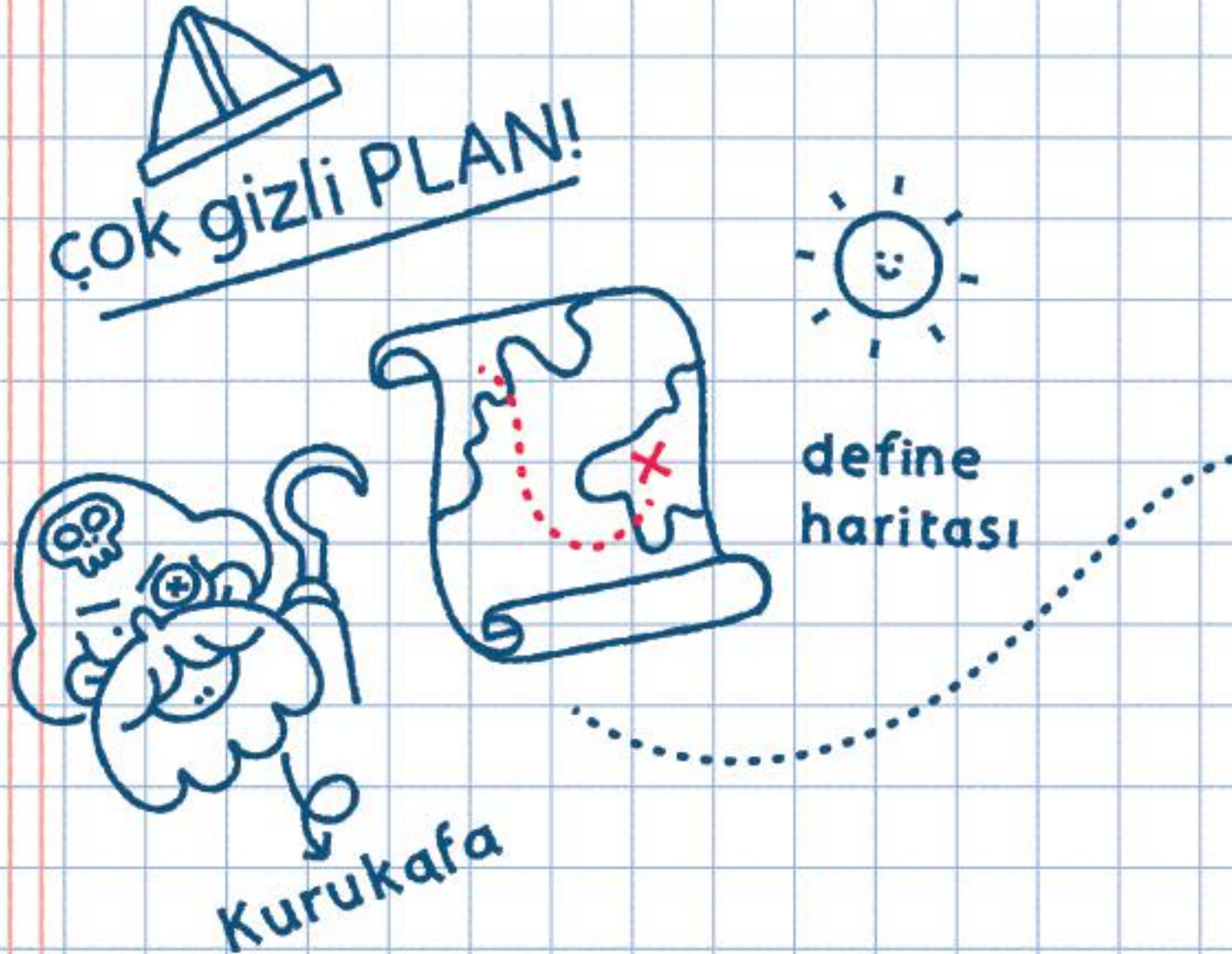
“Teddy haklı! Orada” denizi gösteriyordu, “koca bir korsan gemisi var. Teddy’i Kuzey Kutbu’na götürebilecek kadar büyük bir gemi. Üstelik biz Korsan Kurukafa’nın buradan gitmesini istemiyor muyuz?”

“İSTİYORUZ!”

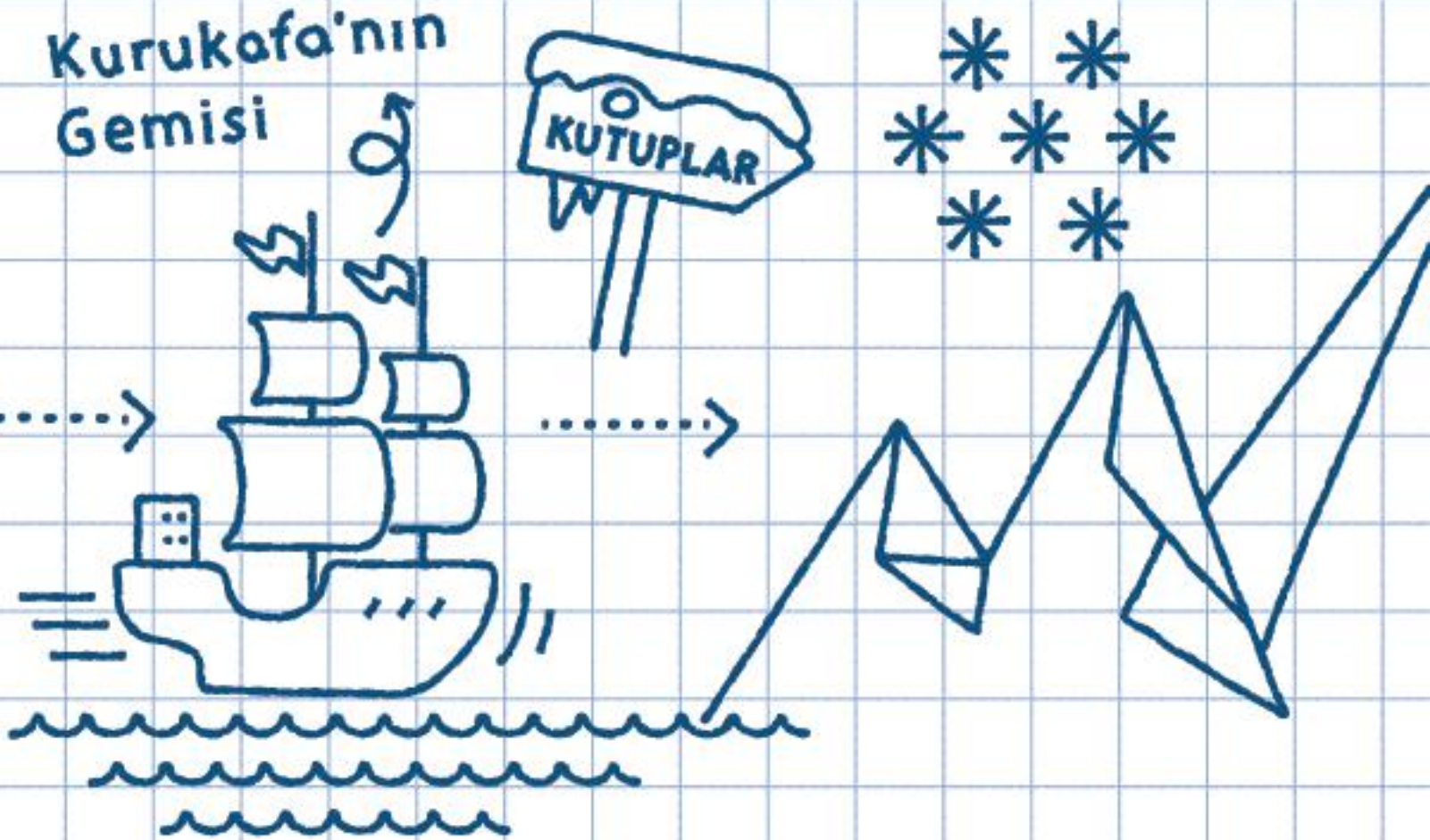
Toplantıya katılan herkes heyecanlanmıştı, hatta Carettina bile.

Kurukafa'yı oradan uzaklaştırmak ve Teddy'yi evine bırakmasını sağlamak için kafa kafaya verildi. Haritalar açılıyor, pusulaya bakılıyor, kalemler kağıtların üzerinde hızla gidip geliyordu.

Saatler birbirini kovalamış, çılgın bir çalışma sonunda ortaya harika bir plan çıkmıştı. Artık harekete geçme zamanıydı.

Korsan Kurukafa o gün yine bir kumsalı baştan aşağı kazmış, son kazdığı delikten de işe yarar bir şey çıkmayınca küplere binmişti. "Neden hiç hazine bulamıyorum? Neyi yanlış yapıyorum?!"

“Belki de yanlış yerde arıyoruz hazineyi” dedi kan ter içinde küreğine yaslanan korsanlardan biri.
“Yani elimizde bir hazine haritası olsa...”

Kurukafa daha da sinirlendi. “Ben altınların kokusunu takip ediyorum!” dedi, “Haritaya maritaya ihtiyacım yok!”

Kurukafa'nın tayfası yorgunluktan bayılmak üzereydi. Koya demir atmalarının üzerinden yirmi gün geçmişti ve geldiklerinden beri var olmayan bir hazineyi arıyorlardı. Sırf kaptanları altını koklayarak bulabileceğine inandığı için. Altın kokar mıydı sahi? Belki de Kurukafa'nın burnu koku almıyordu. Kafalar karma karışıktı. Böyle giderse korsanlar isyan çıkaracaktı.

“Bu kez tamam!” Korsan Kurukafa havayı koklayarak
karşındaki ağaçlığa doğru ilerlemeye başladı,
“Beni izleyin!”

Tayfa homurdanıyordu, hiçbirinde yeni bir çukur
kazacak hal kalmamıştı.

"Şimdi tam zamanı" dedi dürbünlü ajanlardan biri,
"Korsanlar bezmiş durumda!"
"Emin misin?" diye sordu Carettina Buzbuz Teddy'e.

Teddy başına kağıttan katlanmış korsan şapkasını geçirdi, "Eminim! Korsan Teddy yolculuğa hazır!"

“Güle güle git Buzbuz Teddy, ailen seni kim bilir ne kadar özlemiştir.”

Carettina bir anne şefkatiyle ayıcığa sarıldı.

“Caretta caretalar adına sana teşekkür ederim, Kurukafa'dan kurtuluyoruz!”

“Ben sana teşekkür ederim” dedi Buzbuz Teddy,
“beni Everland’e götürdüğün için ve küçük insanlarla
tanıŝtırdığın için. Yardım etmeseniz asla evime
varamazdım.”

“Biz bir şey yapmadık, Teddy” dedi doktor,
“Kutuplara dönüş yolunu sen buldun! Bak, sakın bizi
unutma, olur mu? ”

Buzbuz Teddy, arkadaşlarıyla gizlendiği ağacın ardından ok gibi fırladı, tam bir kutup ayısına yakışır şekilde, yani rüzgar gibi hızlı koşmaya başladı.

Deniz kenarına vardığında yüzlerce adım uzaklıktan duyulacak bir sesle bağırdı,

“İşte aradığım hazine!”

Sahilin diğer yanında havayı koklamakta olan Kurukafa, "Durun!" diye emretti korsanlara, "Biri hazine mi dedi?"

Buzbuz Teddy'nin sesini diğer korsanlar da duymuştu. "Orada!" dedi bir tanesi, "Korsana benziyor," dedi gözünü kısıp, "ayıya da benziyor - hem korsana hem ayıya benziyor!"

Kurukafa gururla havayı bir kez daha kokladı, "Size altının kokusunu alabildiğimi söylemiştim. İleri marş!"

Kurukafa da tayfası da yorgunluğunu unutmuştu, hazine hayalleriyle Teddy'ye doğru ilerliyorlardı.

"Bir dakika," diye seslendi Kurukafa ayıcığa, "buraya ilk ben geldim! O hazine benim!"

Teddy Everland'den getirdiği hazine haritasını havada salladı, "Bu mu? Ama bu hazine buraya ait değil" dedi kendinden emin.

“Ne demek buraya ait değil?” Kurukafa ayıcığın yanına varmış, eğiliyor, bükölüyor kağıda yakından bakmaya çalışıyordu.

"Bu, Kutup hazinesinin haritası. Yani hazine burada değil, Kuzey Kutbu'nda." Teddy haritayı Kurukafa'ya uzattı, "İnanmazsanız kendiniz bakın."

Kurukafa kağıdı aldı. Tayfa kaptanlarının omzunun üstünden haritayı görmeye çalışıyordu. Kağıtta iki dörtlük yazılıydı.

Dostum, hazineyi buralarda arama
Topla demiri boşa zaman harcama
Vur dümeni dünyanın en tepesine
Buz Bahçe'yi görene dek yelkenleri indirme
Getir yanında küçük beyaz ayıyı
O gösterir sana gideceğin noktayı
Bulacağın hazine sığmaz tek bir sandığa
Hazır mısın çok zengin olmaya?

Korsanların arasında büyük bir heyecan yaşıyordu. Aradıkları hazinenin Kuzey Kutbu'ndaki Buz Bahçesi'nde olduğunu öğrenmişlerdi. Üstelik hazine bir sandığa sığmayacak kadar büyüktü.

Kağıt, buz bahçesine nasıl gidileceğini söylemiyordu ama korsanların yanında küçük, beyaz bir ayının olmasında fayda vardı. Beyaz ayı, korsanlara hazinenin yolunu gösterecekti.

Ne şanstır ki karşılarında bembeyaz bir ayı çıkmıştı, üstelik ayı küçüktü, aynı kağıtta yazdığı gibi.

"Bildiğim en büyük hazine Kuzey Kutbu'nda." demişti küçük ayı, "Beni kutuplara götürür müsünüz?"

Kurukafa ayının yardımı olmadan hazineyi bulamayacağını biliyordu. Ayının da kutuplara gidecek bir gemisi yoktu. Bu durumda iş birliği yapmak mantıklı olabilirdi.

En kötü, hazineyi paylaşırlardı. Zaten o kadar büyük bir hazine hepsine ömür boyu yeter de artardı.

Ertesi sabah gemi ile yola çıktılar. Teddy evine tahmininden daha çabuk ulaşacak gibi görünüyordu. Gemi ile yolculuk ayıcığın bir buz parçası üstünde yaptığı yolculuğa göre çok daha hızlıydı.

Kuzeye yaklaştıkça hava soğumuştur. Korsanların dişleri takırdıyor, bıyıkları, sakalları donuyordu. İşin ucunda ışıltı ışıltı ışıltı paralar, pırlanta taşlı yüzükler, inci küpeler, altın zincirden kolyeler olmasa Kurukafa'nın gemisi çoktan geri dönerdi.

Korsanlar hazine hayalleriyle ısınadursun, soğuk bilin bakalım kimi etkilemiyordu? Yavru kutup ayısı, Buzbuz Teddy'yi tabii. Ayıcık geminin burnunda dikiliyor, gözlerini kamaştırıran güneşe karşı elini siper etmiş, buzulların belirmesini bekliyordu.

Bir süre sonra küçük bir buz parçası geçti yanlarından, sonra bir tane daha ve bir tane daha.

Az ileride bir fok balığı sudan başını çıkardı.
Kağıttan korsan şapkasıyla ufukları tarayan Buzbuz
Teddy'e bakıp tekrar suya daldı. Derken buz
parçalarının boyu gitgide büyüdü ve...
"Geldik!" diye zıpladı ayıcık, "Kuzey Kutbu'na geldik!"

Korsan Kurukafa kamarasından fırladı, "Hani
hazine?"

“Şu buzulun yanından sağa dönelim.” dedi Teddy gülerek. Dümendeki korsan gemiyi sağa çevirdi.

“Soldaki yüzen dağların arasından geçelim.” Dümen bu kez sola kırıldı. Teddy yolu tarif ediyor, gemi yön değiştiriyordu.

Deniz gergedanının yanından dönüp kutup martılarının tünediği tepenin ardına doğru düz yol aldılar. Yalnız korsanlar sabırsızlanmaya başlamıştı, onca yolu boşuboşuna mı gelmişlerdi? Kağıtta yazanları birebir uygulamışlar, yanlarına küçük beyaz bir ayı bile almışlardı. Ama ortada ne Buz Bahçesi vardı ne de hazine.

Tayfanın aklından geçenleri Kurukafa söyledi, "Bana bak küçük beyaz ayı, sen bizi oyalıyor musun?" dedi, "Hani şu senin hazine?"

"Bakın!" Teddy tepeyi geçince beliren buzdan ağaçları gösterdi. Ağaçlar suyun üstünde elmas gibi ışıldıyordu. Güneş bahçedeki buz heykellerden yansıyor, gökyüzüne irili ufaklı yüzlerce renk bırakıyordu. Kurukafa ve tayfası büyülenmiş gibi bakıyordu bahçeye.

Teddy daha fazla zaman kaybetmeden, cup, suya atladı, yüzerken bir yandan "Anne!" diye sesleniyordu, "Baba, buradayım!" Kurukafa silkinerek kendine geldi, "Anne mi? Ne annesi? Hangi baba? "

Aklı karışan korsanlar Teddy'nin arkasından bakıyor, neler olduğunu anlamaya çalışıyordu. Hazine peşinde değil miydi bu ayı? Niye birdenbire anne-babasını aramaya başlamıştı?

Sanki her şey yeterince tuhaf değilmiş gibi bahçedeki buz heykellerden ikisi hareketlendi. Heykeller gemiden atlayan ayıya doğru koşmaya başlamıştı. Kurukafa gözlerini ovuşturdu, hayır, bunlar heykel değildi, iki dev beyaz ayıydı.

“Teddy!” diye gürledi anne kutup ayısı.

“Yavrum!” diye kükredi hemen arkadan yetişen baba kutup ayısı.

Buzbuz Teddy önce babasının boynuna, oradan annesinin kucağına atladı.

“Bizi çok korkuttun!” dedi baba ayı.

“Korsan Kurukafa'nın gemisi olmasa yanınıza d6nemezdim.” dedi ayıcık.

Korsanlar sayesinde d6nyanın en b6y6k hazinesine, ailesine kavuřmuřtu.

*Bulacağın hazine sığmaz tek bir sandığa
Hazır mısın çok zengin olmaya?*

“Şimdi anlıyorum.” dedi, Kurukafa burnunu çekerek. Evden ayrıldığından beri tam kalbinin üstünde taşıdığı aile fotoğrafını çıkardı, “Bırakıyorum korsanlığı da çukur kazıp sandık aramayı da!”

Gönderen:
Buzbuz Teddy
Kutup Aylan Vadisi, Kuzey Kutbu

Sevgili arkadaşlarım, nasılsınız? Ben çok iyiyim.
Burası harika, buz gibi

Annem ile babama sizi, Everland'i ve bana nasıl yardım ettiğinizi anlattım. Hepinizi tek tek biliyorlar. Sizi o kadar sevdiler ki! Veee harika bir haberim var. İstedğim zaman Kurukafa'nın gemisiyle Everland'e gitmeme izin verdiler!

Carettina, hiç merak etme Kurukafa korsanlığı bıraktı, artık ona Kaptan Kurukafa diyoruz, geldiğimde anlatırım. Ama şimdiden mektuba yazmamı istedi, özür diliyor, her şey için çok çok çok çok pişman. Artık o da bizden birli

Yakında görüşmek üzere, arkadaşları içimden bir ses birlikte daha bir sürü macera yaşayacağımızı söylüyor!

Sevgiler,
Buzbuz Teddy

ELA
EXCELLENCE
RESORT BELEK

Elia Excellence
Resort Belek'in hediyesidir.
Para ile satılmaz.

